

Sygn. akt II KK 352/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 listopada 2017 r.,

sprawy **M.S.**

skazanego z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k. i inne

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 lipca 2016 r., sygn. akt XII K (...)

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowym wniosku obrońca skazanego podniósł, że zaskarżony wyrok jest nieprawidłowy, a wobec bezwzględnego charakteru kary pozbawienia wolności skazanemu grożą nieodwracalne skutki w postaci umieszczenia w zakładzie karnym.

Nie przesądzając oczywiście, na tym etapie postępowania, kwestii zasadności zarzutów i argumentacji podniesionej na ich poparcie, zawartej w kasacji obrońcy skazanego należy zauważyć, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się

bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Przyjmuje się bowiem, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem prawidłowym i Sąd orzekający w trybie art. 532 § 1 k.p.k. tylko wtedy powinien wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, gdy charakteryzuje się ono - przy pobieżnej nawet lekturze - takimi wadami, że uwzględnienie skargi kasacyjnej jawi się jako wielce prawdopodobne (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 165/04, R-OSNKW 2004, poz. 1246). Instytucja procesowa wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma bowiem charakter wyjątkowy, a więc musi być ono uzasadnione szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego skutki wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne. Jakkolwiek przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie przewiduje żadnych warunków, od których uzależnia wstrzymanie wykonania orzeczenia, to jednakże nie ulega wątpliwości, że za jego wstrzymaniem mogą przemawiać okoliczności jedynie wyjątkowe. Skoro bowiem kasację wnosi się od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc od wyroku objętego domniemaniem trafności ustaleń przyjętych za jego podstawę, to treść zarzutów kasacyjnych tylko wyjątkowo może prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia, a mianowicie wtedy, gdy ich ranga i prawdopodobieństwo zasadności są tak wysokie (bliskie oczywistej zasadności), iż podważają racje nakazujące respektować wspomniane domniemanie trafności dokonanych w sprawie ustaleń (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r., V KK 332/04, R-OSNKW 2004, poz. 2347).

Odnosząc te rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy zwrócić uwagę że wniosek obrońcy skazanego nie zawiera argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k., co w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia, nie pozwala na uznanie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa. Biorąc natomiast pod uwagę okoliczności rozpoznawanej sprawy, rodzaj przypisanych skazanemu przestępstw, a także obydwa rozbudowane zarzuty kasacyjne, które nie jawią się jako oczywiście zasadne, nie sposób podzielić tezy wnioskodawcy, że zaskarżony wyrok jest oczywiście nieprawidłowy,

a tym samym uznać, że wykonanie wobec skazanego kary – przed rozpoznaniem kasacji – pozostawałoby w kolizji z zasadą sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as